

[Heick.]

forslaget, og så må vi jo drøfte det, som det foreligger.

Jeg nævnte den positive side, nemlig hensynet til at få en vis ajourføring, og jeg må dér sige, at jeg hilser med tilfredshed, at kravet om autorisation nu falder væk. Det er et forældet begreb. Jeg har indtryk af, at nu tillægges der tallene lige stor retsvirkning, hvadenten de er noteret på et fint stykke autoriseret papir eller står på et stykke karduspapir. Det er et stykke omsvøbsdepartement, der falder væk, og det vil jeg hilse med tilfredshed.

Jeg synes også, der er grund til at hilse med tilfredshed, at der gives tilladelse til brug af moderne bogføringsteknik, bl. a. med maskinteknik, lølblade o. s. v.

Der er som sagt visse ting, som jeg mener kan hilses med tilfredshed, men der er også ting i dette lovforslag, som må mødes med meget stor betænkelighed. Lovforslaget giver udtryk for en stor udvidelse af kredsen af bogføringspligtige, og jeg forstår jo på det ærede medlem hr. Brodthagen, at forslaget kun er en etape; man skulle gå meget, meget videre. Her må man gøre sig klart, hvad der ligger af administration i dette. Det er en lang række af medborgere ude omkring, vi pålægger en administrationspligt. Der skal føres et bogholderi i kredse, hvor man ikke før har været vant til det; der skal afses tid til det, og den tid går fra det produktive arbejde. Der skal sandsynligvis ansættes jeg kan vel godt bruge udtrykket en hærs-kare af folk til at kontrollere, om nu denne bogføring bliver gennemført ordentligt og forsvarligt. Overfor den udvidelse af administrationen, der ligger heri, synes jeg der er grund til at udtale stor betænkelighed. Vi har netop i disse år og vil sandsynligvis fortsat have brug for alle de kræfter, der kan sættes ind i produktionen. Jeg synes også, og det vil jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, at man må have betænkelighed ved forslaget ud fra den almindelige tendens, som staten for tiden har til at blande sig i erhvervslivets dispositioner, og det gør det jo ikke mindre betænkeligt for os, at det er en socialdemokratisk regering, der fremsætter dette forslag, i hvert tilfælde når man tænker på, hvorledes socialdemokraterne i Norge er stærkt ude efter at få fuldt hånd i hanke med det private erhvervsliv.

Derfor synes jeg, der er i allerhøjeste grad grund til at nære nogen betænkelighed, også betydelig betænkelighed, ved den stærke udvikling i administrativ retning, som lovforslaget her giver udtryk for.

Alt dette må vi nu se på i det udvalg, som jeg går ud fra bliver nedsat, men der er særlig eet punkt, jeg vil nævne, og det er § 2 i lovforslaget. Her åbnes der adgang til, at en minister administrativt, ved kgl. anordning, kan udvide den kreds, der er nævnt i lovforslaget, og jeg kan godt sige til den højtærede minister, at på det punkt vil jeg absolut sige fra. Jeg kan også sige, at mit parti vil bestemt modsætte sig, at § 2 bliver gennemført. Jeg mener principielt, at vi skal indskrænke de såkaldte bemyndigelseslove så stærkt som muligt, og det skal vi ikke mindst nu, efter at vi har fået den nye forfatning gennemført. Det er ikke noget stort besvær for en minister at fremsætte et lovforslag her i tinget og få det behandlet. Jeg synes, vi må holde på, at et anliggende, som berører et ret stort udsnit af den danske befolkning, skal behandles her i fuld offentlighed og så enten fremmes eller tilbageholdes, efter hvad nu flertallet i dette ting giver tilslutning til. Jeg kan derfor sige til den højtærede minister, at § 2 for os er en anstødssten, og hvis vi overhovedet skal medvirke til fremme af denne sag, må paragraffen fjernes.

Vi er altså imod § 2 i dens helhed; men der er en passus i denne paragraf, som jeg kunne have tænkt mig anvendt på andre områder, der har relation til det, vi taler om her; det er ordene om, at ministeren, inden der træffes afgørelse, henvender sig til de pågældende erhvervsorganisationer. Det ærede medlem hr. Brodthagen drog landbrugets bogføringspligt stærkt ind i debatten her. Det spørgsmål har jo nu fået sin foreløbige afgørelse ved finansministeriets cirkulære af 14. januar. Såvidt mig bekendt har finansministeren udstedt det cirkulære, uden at det overhovedet har været drøftet med landbrugets organisationer. Vi har jo lært den højtærede finansminister at kende som en på en vis måde meget tiltalende mand og også som en mand, der er interesseret i at forhandle sig tilrette om tingene. Derfor har det gjort mig ondt at se, at man her gennemfører en så gennemgribende foranstaltning overfor et stort erhverv uden